

2008-02-14 nr.6 (186-627)

Sudramatinti švytėjimai
Romualdas RAKAUSKAS / 1, 5 psl.

Šiame numeryje skaitykite
/ 1 psl.

Mugė turi savas tradicijas ir savo lankytoją
/ 2 psl.

Ne laukiantis, o kviečiantis muziejus
Audronė MEŠKAUSKAITĖ / 2, 14 psl.

Adskio krislas
/ 2 psl.

Tiltai

Išėjo lemties pasitikti
Algis UŽDAVINYS / 3 psl.

Jausminga J. S. Bacho begalybė
Jolanta SEREIKAITĖ / 4, 6 psl.

Prarandame
Margarita LUŽYTĖ / 6 psl.

Tiems, kurie kitaip...
/ 6 psl.

Kaip mažas pagimdė didelį...
Kristina STANČIENĖ / 7, 8 psl.

Prisiminkime dailininkę Gražiną Didelytę
/ 8 psl.

Sąskambiai: 1+2
/ 8 psl.

Poezija be poezijos
Aleksandras ŠIDLAUSKAS / 9 psl.

Gerumo pamokėlis
Stanislovas ABROMAVIČIUS / 9 psl.

Kūryba

Poezija
Evaldas IGNATAVIČIUS / 10 psl.

Poezija
Irena ŠČIGLIENĖ / 10, 11 psl.

Vėlinės
Vytautas V. LANDSBERGIS / 11 psl.

Liaudies dainomis apdainuota meilė
/ 11 psl.

Rašytojų klube
/ 12 psl.

Vilniaus triptikas

Ne tik malonus oro ūžesys

Andrius JAKUČIŪNO
nuotrauka

„Malonių oro ūžesiu“ Audinga Peluritytė kitados pavadino „garsaraštį be jį grindžiančių simbolių, vaizdinių ir archetipų“. Vasario 7 d., ketvirtadienį, Rašytojų klube vykusiame poeto Vlado Braziūno kūrybos vakare naujų ir senesnių eilėraščių rinktinė „Vakar yra rytoj“ kaip tik ir buvo stengiamasi pabrėžti, kad V. Braziūnas „sėkmingai suvaldė orą, priversdamas jį *prasmingai* sukti savo poezijos sparnus“.

Rinktinė „Vakar yra rytoj“ sudaryta iš eilėraščių, atrinktų iš aštuonių knygų bei naujų kūrinų (nauji eilėraščiai skelbiami paskutiniame knygos skyriuje). Apie šimtą penkiasdešimt eilėraščių galima „perskaityti“ net nepaėmus į rankas knygos (juolab kad ji stora ir sunki) – joje taip pat yra dvi kompaktinės plokštelės, kuriose savo pasirinktus eilėraščius skaito pats knygos autorius ir gausus jo bičiulių bei kolegų būrys: Alis Balbierius, Antanas Gailius, Virginijus Gasiliūnas, Antanas A.

Jonynas, Aidas Marčėnas (knygoje per klaidą tapęs „Marčūnu“) ir kt. Tiesa, vakaro vedėjas Virginijus Gasiliūnas neslėpė, kad įgarsintų eilėraščių yra antra tiek (vien pats autorius įskaitė apie du šimtus tekstų) – tiesiog į dvi kompaktines plokšteles sutalpinti daugiau kūrybos pasirodė techniškai neįmanoma.

V. Braziūnas priklauso viduriniajai poetų kartai, kuriai priskiriami gimusieji apie 1950-uosius. Paprastai kaip kartos branduolys minimi A. A. Jonynas, Donaldas Kajokas, Gintaras Patackas, Kornelijus Platelis, nors V. Braziūno pirmoji knyga („Slenka žaibas“) pasirodė tik 1983 m. – taigi gerokai vėliau, negu aukščiau minėtų jo kolegų. Tai lėmė ideologinės priežastys. V. Braziūno poezijos temos, anot knygos sudarytojos E. Baliutytės, „tuomet buvo kaip uždelsto veikimo bomba“.

V. Braziūnas be galo produktyvus kūrėjas. Nūnai jis jau yra išleidęs daugybę poezijos knygų, jį galima pristatyti ir kaip vertėją, eseistą, publicistą, fotografa... Daugiau apie poeto veiklas ir veikalus nesunkiai galima sužinoti asmeninėje V. Braziūno interneto svetainėje <http://vladas.braziunas.net/>, kurią jis uoliai ir pavyzdingai visad papildo naujausia informacija. Vertėtų pastebėti, kad pastaruoju metu ypač artimas poetui pasidarė fotografo amplua – galima tvirtai teigti, kad nuo to laiko, kai susidomėjo fotografija, fotoaparatas tapo neatskiriama jo gyvenimo ir įvaidžio dalimi, nors minėtame vakare apie Braziūną kaip fotografa išvis nebuvo kalbėta.

Vakare dalyvavo knygos autorius, jos sudarytoja E. Baliutytė, leidėjas, į kompaktinę plokštelę tekstus įskaitė bičiuliai: A. Gailius, A. A. Jonynas, S. Narbutas, S. Valentas ir kt. (Tiesa, jų turėjo būti gerokai daugiau, tačiau dėl vienokių ar kitokių priežasčių jie renginyje nepasirodė.) Vakarą vedęs literatūrologas V. Gasiliūnas pažymėjo, kad šį renginį ypač teisinga vadinti „knygos pristatymu“, nes knyga atkeliavusi iš spaustuvės vos prieš pusę valandos. Jis taip pat priminė susirinkusiesiems, kad poetas, kur galėdamas ir kur negalėdamas, skelbiasi esąs sėlis, ir paprašė autoriaus viešai pasiaiškinti, ką jis mielai ir padarė. Braziūno kilmės temą savaip plėtojo ir vėliau kalbėjusi E. Baliutytė, pasiūliusi pakoreguoti etninę poeto priklausomybę. Anot jos, Norbertas Vėlius, kuriam skirtas eilėraštis „Rekonstrukcija: Aestiorum gentes“, „mitologinį medį“ paguldė: jo viršūnė – Rytų, kamienas – Vidurio, šaknys ir kelmas – Vakarų Lietuvoje. Suderinus ir kitas priklausomybes, rytiečiai būtų kariai, vidurio gentys – žemdirbiai, vakariečiai – žyniai. Pagal šią schemą Braziūnas, sėlių ar žiemgalių žemės ainis, turėtų pakliūti kamieno, arba žemdirbių, gentin, bet vandeninis jo poezijos kraštovaizdis yra artimesnis „medžio“ šaknims – taigi jis būtų veikiau kuršis, perėmęs žynių luomo specializaciją. (Šias įžvalgas publika palydėjo reikšmingu šurmuliui.) Sudarytoja taip pat atskleidė susirinkusiesiems, kad šioji Braziūno poezijos rinktinė turėjo vadintis „Laiko juostos“ („taip būčiau pabrėžusi nepastovų jį poezijos sandą, susijusių su istorinio laiko pokyčiais“ – E.B.), tačiau spiriant autoriui ji buvusi perkrikštyta „Vakar yra rytoj“. (Kaip vėliau paaiškėjo, naujasis pavadinimas

Ukmergės „Molio Motiejuko“ gastrolės
Prancūzijoje
Birutė JONUŠKAITĖ / 12, 13 psl.

Spektras

„Vieni“, bet nevieniši
Audronė MEŠKAUSKAITĖ / 14 psl.

Ugningi muzikantai sušildė Minską
Audronė MEŠKAUSKAITĖ / 14 psl.

Skelbimai
/ 14 psl.

Kampas

Skelbimai
/ 15 psl.

Ne tik malonus oro ūžesys
/ 16 psl.

Kunigas meldėsi už 906 vardų rodyklėje
paminėtus asmenis
/ 16 psl.

Didmiesčių šešėliai ir dabitos
/ 16 psl.

sugebėjo įsitvirtinti tik ant viršelio – puslapių paraštėse likęs darbinis pavadinimas „Laiko juostos“).

Vėliau estafetę perėmė V. Braziūno draugai ir kolegos. Kai kurie jų buvo kuklūs ir apsiribojo tik tekstais, tuo tarpu kiti, pasinaudoję mikrofono teikiamomis galimybėmis, skubėjo dalintis su dalyviais, matyt, laukiant eilės kilusiomis mintimis. Pavyzdžiui, Skirmantas Valentas virtuiziškai demonstravo savo lingvistikos ir etimologijos žinias tikriausiai net nenujausdamas, kaip smarkiai jo išvalgos peržengia V. Braziūno eilėraščių semantinį lauką. Kad ir kaip ten būtų, jis pats jautėsi puikiai. Skaidrius Kandratavičius, anot gaudų, kitados gavęs pylos nuo bažnyčios hierarchų už lankymąsi interneto svetainėje www.rasyk.lt, bet vis tiek nepabūgęs tapti poetu, kunigiškai kukliai, garsiai neįvardytinus žemesnius polėkius reikšdamas vien iškalbiu dūsavimu, suteikusių tekstui švelniai erotinį atspalvį, atliko, anot V. Gasiliūno, „improvizaciją V. Braziūno eilėraščio „lėmeilėmeilėmeilė“ vieno stulpelio tema“. Tarsi iš žemės išdygęs K. Nastopka teisės perskaityti eilėraščių pasiprašė pats – jis nebuvo įtrauktas į skaitovų sąrašą.

Renginio pabaigoje poetą pasveikino Lietuvos užsienio reikalų ministras Petras Vaitiekūnas, o žiūrovai iš salės pareiškė lauksiantys, kol poetas išleis knygelę savo gimtają tarme.

į viršų